

prima instanță: S. Balmuș
instanța de apel: M. Guzun, A. Nogai, V. Brașoveanu

nr. 2ra-480/16

DECIZIE

23 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Iuliana Oprea
Galina Stratulat
Dumitru Mardari
Ala Cobăneanu

examinând recursurile declarate de Vladimir Platon și Ministerul Justiției al Republicii Moldova

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vladimir Platon împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului material și prejudiciului moral cauzat prin tragerea ilegală la răspundere penală

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2015 prin care a fost admis apel declarat de Vladimir Platon, casată integral hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 16 aprilie 2015 și emisă o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii

constată:

La 13 februarie 2015, Vladimir Platon a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al RM, intervenient accesoriu Procuratura Generală a RM cu privire la repararea prejudiciului material și prejudiciului moral cauzat prin tragere ilegală la răspundere penală.

În motivarea acțiunii a invocat că prin ordonanța procurorului Procuraturii sec. Ciocana, Aurel Ciocan din 27 octombrie 2011 a fost pus sub învinuire, fiindu-i incriminată săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal.

Menționează că prin încheierea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 27 octombrie 2011 a fost admis demersul procurorului și aplicată în privința sa măsura de constrângere sub formă de arest preventiv, fiind eliberat un mandat de arest pe un termen de 30 zile.

Ulterior, la solicitarea procurorului termenul de arest a fost prelungit cu 30 zile, adică până la 25 decembrie 2011.

Suplimentar indică că prin încheierea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 23 decembrie 2011 a fost revocată măsura de constrângere sub formă de arest

preventiv aplicată în privința sa, pe motiv că au dispărut temeiurile pentru aplicarea acesteia.

Indică că prin ordonanța procurorului Procuraturii sec. Ciocana, Aurel Ciocan din 18 mai 2013 a fost scos de sub urmărire penală din motiv că fapta comisă nu întrunește elementele infracțiunii.

Consideră că a fost tras ilegal la răspundere penală și i s-a aplicat ilegal măsura preventivă sub formă de arest, fiindu-i cauzat atât lui, cât și soției sale un prejudiciu material în mărime de 16084,04 lei și 2000 euro, la fel, consideră că i-a fost cauzat și prejudiciu moral în mărime de 100000 lei.

Își întemeiază pretențiile în baza prevederilor art. 1405, 1425 Cod civil, art. 524, 525 CPP, art. 1, 3, 7, 8 din Legea nr. 1545-XIII privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, art. 166, 167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, repararea din contul bugetului de stat a prejudiciului material cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești și anume, suma de 6084,04 lei ce reprezintă salariul ratat pentru absența forțată de la serviciu pe parcursul a 60 zile, suma de 10000 lei și 2000 euro ce reprezintă cheltuieli de judecată suportate pe parcursul examinării cauzei, repararea prejudiciului moral în mărime de 100000 lei și obligarea procurorului Procuraturii sec. Ciocana, Aurel Ciocan să-i prezinte scuze în formă scrisă, în numele statului, pentru supunerea neîntemeiată urmăririi penale, precum și încasarea în beneficiul său și a Renatei Platon a tuturor cheltuielilor de judecată suportate.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 16 aprilie 2015 a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2015 a fost admis apelul declarat de Vladimir Platon, casată integral hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 16 aprilie 2015, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care a fost admisă parțial acțiunea, încasat din contul bugetului de stat în folosul lui Vladimir Platon prejudiciul moral în sumă de 5000 lei, prejudiciul material cu titlu de salariu ratat în sumă de 3042,02 lei și pentru asistență juridică suportată în cadrul procesului penal cheltuieli de judecată în sumă de 5000 lei. În rest acțiunea a fost respinsă.

La 18 ianuarie 2016, Vladimir Platon a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, modificarea deciziei recurate prin majorarea cuantumului prejudiciului moral de la 5000 lei până la 100000 lei, prejudiciului material cu titlu de salariu ratat de la 3042,2 lei până la 6084,4 lei, prejudiciului material cu titlu de asistență juridică de la 5000 lei la 10000 lei și 2000 euro, precum și casarea deciziei recurate în partea cu privire la respingerea cerinței cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 1000 lei.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Susține că instanța de apel la examinarea pricinii a interpretat în mod eronat legea materială și anume, prevederile art. 7, 8, 11 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998.

Afirmă că instanța de apel corect a ajuns la concluzia precum că circumstanțele pricinii întrunesc condițiile stabilite de Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, însă în mod eronat a estimat cuantumurile acestora.

Având în vedere prevederile art. 1422 Cod civil și art. 11 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, consideră că urmează a fi majorat cuantumul prejudiciului moral acordat prin decizia recurată.

Remarcă că la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, instanța de apel nu a luat în considerație circumstanțele pricinii și anume, faptul că el s-a aflat în arest ilegal în perioada de 25 octombrie 2011 – 23 decembrie 2011, că infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod penal, de săvârșirea căreia dânsul a fost învinuit, este una deosebit de gravă, că urmărirea penală s-a desfășurat în perioada de 15 septembrie 2011 – 18 mai 2013, care este o perioadă exagerată pentru determinarea nevinovăției unei persoane, prin măsura de constrângere sub formă de arest preventiv pe parcursul a două luni, dânsul a fost privat de unul dintre cele mai fundamentale drepturi ale omului și anume, dreptul la libertate, iar condițiile de detenție în cadrul Penitenciarului nr. 13, mun. Chișinău, sunt unanim recunoscute ca fiind insuportabile și depășesc grav condițiile unei existențe decente, putând fi atribuite drept degradante și inumane.

Mai notează că urmare a privării ilegale de libertate dânsul a fost lipsit de posibilitatea de a comunica normal cu familia sa, de a participa la întreținerea acesteia, la creșterea și educarea copiilor.

Indică că instanța de apel, estimând prejudiciul moral suportat la suma de 5000 lei, nu a luat în considerație principiul general al echității, suma acordată fiind vădit disproporțională cu sumele acordate de CEDO în spețele similare.

Remarcă că la determinarea cuantumului prejudiciului moral cauzat, instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 11 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, neluând în considerație circumstanțele concrete ale pricinii, iar aprecierea probelor a fost arbitrară.

Având în vedere prevederile art. 7 din Legea menționată, afirmă că pentru apărarea drepturilor și intereselor sale legitime, dânsul a apelat, prin intermediul soției sale, Renata Platon la serviciile de asistență juridică calificată.

Astfel, a fost încheiat contractul de asistență juridică nr. 23 din 03 noiembrie 2011 între Renata Platon și avocatul Ion Gavriiliuc, prin care Renata Platon s-a obligat să achite avocatului suma de 10000 lei și 2000 euro pentru costul serviciilor acordate, achitând la data semnării contractului o primă tranșă în sumă de 5000 lei, restul sumei urmând a fi achitate pe parcursul examinării dosarului penal.

Menționează că deoarece soția sa, Renata Platon nu a achitat la timp și integral serviciile avocatului, acesta din urmă i-a acționat, în mod solidar, în instanța de judecată, prin care a solicitat încasarea datoriei contractuale, astfel, prin hotărârea Judecătoriei Criuleni din 03 iulie 2014 acțiunea a fost admisă integral, încasat de la Renata Platon în beneficiul lui Ion Gavriiliuc datoria în mărime de 5000 lei și 2000 euro, în lei moldovenești la data executării hotărârii, precum și cheltuielile de judecată în mărime de 3260 lei.

Indică că prin încheierea Judecătorei Criuleni din 27 octombrie 2011 prin care a fost aplicată măsura de constrângere sub formă de arest preventiv, dânsul a fost ilegal privat de posibilitatea de a munci, aflându-se sub arest în perioada de 25 octombrie 2011 – 25 decembrie 2011.

Remarcă că instanța de apel a apreciat arbitrar probele de el prezentate în cadrul ședinței de judecată, deoarece din conținutul acestora rezultă cu certitudine că perioada arestului ilegal a fost de două luni, deși instanța de apel a încasat doar suma de 3042,25 lei pentru imposibilitatea lui de a se prezenta la serviciu, din cauza arestului ilegal, pentru o singură lună.

Consideră argumentul instanței de apel precum că dânsul s-ar fi aflat efectiv în arest din 27 octombrie 2011 până la 23 noiembrie 2011, arbitrar și contrar circumstanțelor pricinii.

La 27 ianuarie 2016, Ministerul Justiției al RM a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei recurate cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Susține că reieșind din prevederile art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, angajarea răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat de erori judiciare și de urmărire penală sunt necesare anumite condiții speciale și anume, existența faptei ilicite, respectiv nu orice acțiune a organelor de drept atrage răspunderea statului.

Având în vedere prevederile art. 1423 alin. (1) Cod civil, afirmă că mărimea compensației pentru prejudiciul moral în speță nu poate fi considerată o reparație echitabilă în sensul art. 41 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Remarcă că la stabilirea cuantumului despăgubirii acordate cu titlu de prejudiciu moral, instanța de judecată a aplicat eronat normele de drept material ce țin de soluționarea prezentului litigiu, apreciind arbitrar argumentele participanților la proces.

Afirmă că instanța de judecată nu trebuie să-și formeze o idee preconcepută conform căreia presupusă încălcare a unui drept implică în mod obligatoriu și existența unui prejudiciu, or este necesar de stabilit prin probe dacă a existat în mod veridic un prejudiciu.

Menționează că intimatul nu a demonstrat că a fost angajat în câmpul muncii, iar urmare a acțiunilor organului de urmărire penală a fost lipsit de dreptul de a munci, nefiind probată nici legătura de cauzalitate între încălcare și prejudiciul cauzat.

Indică că instanța de fond în admiterea acțiunii nu a justificat soluția în baza prevederilor din Recomandarea privind cuantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, or intimatul Vladimir Platon nu a prezentat decât bonul de plată a serviciilor de asistență.

Mai notează că instanța de judecată admițând parțial acțiunea, contrar prevederilor art. 94 CPC, nu a compensat cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, dar a încasat integral cheltuielile de judecată din bugetul de stat.

La 16 martie 2016, Procuratura Generală a depus referință la cererea de recurs prin care a solicitat admiterea recursului Ministerului Justiției și respingerea recursului declarat de Vladimir Platon.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 19 noiembrie 2015, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire, însă careva date despre recepționarea acesteia de către recurenți, la materialele dosarului, lipsesc.

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2015 în termenul legal.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul declarat de către Ministerul Justiției al RM și de a admite recursul declarat de către Platon Vladimir și de a casa parțial decizia instanței de apel în partea încasării prejudiciului moral, prejudiciului material cu titlu de salariu ratat și a cheltuielilor de judecată din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat cu certitudine că la 27 octombrie 2011 Platon Vladimir, prin ordonanța procurorului în Procuratura sec. Ciocana, mun. Chișinău Aurel Ciocan, a fost pus sub învinuire incriminându-i-se săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal - vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, urmată de decesul victimei (f. d. 7).

În cadrul urmăririi penale, prin încheierea judecătorului de instrucție din 27 octombrie 2011, a fost aplicată față de Vladimir Platon măsura preventivă sub formă de arest preventiv pe un termen de 30 zile (f. d. 8).

La aceeași dată judecătorul de instrucție a emis și mandatul de arest, prin care s-a dispus arestarea învinuitului Vladimir Platon pe un termen de 30 zile, începând cu 25 octombrie 2011 ora. 10:30 (f. d. 9).

Ulterior prin ordonanța procurorului din 18 mai 2013, Vladimir Platon a fost scos de sub urmărire penală, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii (f. d. 11).

Reieșind din cele stabilite, se constată temeinicia motivelor ce îi acordă lui Vladimir Platon posibilitatea de a-și valorifica drepturile sale la acțiune în temeiul prevăzut de prevederile Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor

juducătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998 și de art. art. 1405, 1422 alin. (1) și (3), 1423 alin. (1) și (2) din Codul civil.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, având ca obiect repararea prejudiciului material și prejudiciului moral cauzat prin tragerea ilegală la răspundere penală, prima instanță a respins ca neîntemeiată acțiunea.

Judecând apelul declarat de Vladimir Platon, instanța de apel a ajuns la concluzia temeiniciei apelului și admiterea acestuia cu casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 16 aprilie 2015 și emiterea unei noi hotărâri, prin care a fost admisă parțial acțiunea, încasat din contul bugetului de stat în beneficiul lui Vladimir Platon prejudiciul moral în sumă de 5000 lei, prejudiciul material cu titlu de salariu ratat în sumă de 3042,02 lei și cheltuielile pentru asistență juridică suportată în cadrul procesului penal în sumă de 5000 lei. În rest acțiunea a fost respinsă.

Conform art. 11 al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, mărimea compensației pentru repararea prejudiciului moral se stabilește de instanța de judecată în modul prevăzut de prezenta lege. Mărimea concretă a compensației se determină luându-se în considerare: gravitatea infracțiunii de a cărei săvârșire a fost învinuită persoana respectivă; caracterul și gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală și la examinarea cauzei penale în instanța de judecată; rezonanța pe care a avut-o în societate informația despre învinuirea persoanei; durata urmăririi penale, precum și durata examinării cauzei penale în instanța de judecată; natura dreptului personal lezat și locul lui în sistemul de valori al persoanei; suferințele fizice, caracterul și gradul suferințelor psihice; măsura în care compensația bănească poate atenua suferințele fizice și psihice cauzate; durata aflării nelegitime a persoanei în detenție.

Potrivit art. 2 din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, prin acțiuni ilicite se subînțeleg acțiuni sau inacțiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravențiile administrative, ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată, care exclud vinovăția acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere și nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcție de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanța de judecată, manifestate prin încălcarea intenționată a normelor procedurale și materiale în timpul procedurii penale sau administrative (infracțiuni).

Iar art. 3 din legea precitată prevede că este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală.

Conform art. 6 lit. b) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul

stabilite de prezenta lege, apare în cazul scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare.

Cu referire la prevederile enunțate, reieșind din specificul acțiunii, instanța de recurs relevă că instanța de apel, cu aplicarea corectă a legii materiale care guvernează raportul juridic litigios, creând condiții obiective participanților la proces, just a ajuns la concluzia că Vladimir Platon deține dreptul de a-și valorifica drepturile sale la acțiune în temeiul prevăzut de prevederile Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998.

În același timp instanța de recurs constată că motivarea instanței de apel cu privire la determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral și material cauzat lui Vladimir Platon ca urmare a acțiunilor organului de urmărire penală contravine probelor materiale anexate la dosar, fapt ce impune admiterea recursului și casarea deciziei instanței de apel în partea dată.

Astfel, instanța de recurs reține că prin ordonanța procurorului în Procuratura sec. Ciocana, mun. Chișinău din 27 octombrie 2011, Vladimir Platon a fost pus sub învinuire incriminându-i-se săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal - vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, urmată de decesul victimei (f. d. 7), iar prin ordonanța procurorului din 18 mai 2013, acesta a fost scos de sub urmărire penală, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii (f. d. 11), prin urmare, Vladimir Platon s-a aflat ilegal sub urmărire penală mai bine de 2 ani și 5 luni.

La fel, materialele pricinii atestă că prin încheierea judecătorului de instrucție din 27 octombrie 2011, față de Vladimir Platon a fost aplicată măsura preventivă sub formă de arest preventiv pe un termen de 30 zile (f. d. 8).

La aceeași dată judecătorul de instrucție a emis și mandatul de arest prin care a dispus arestarea învinuitului Vladimir Platon pe un termen de 30 zile, începând cu 25 octombrie 2011, ora. 10:30 (f. d. 9).

Instanța de recurs mai constată că prin încheierea judecătorului de instrucție din 23 noiembrie 2011, a fost respins demersul procurorului privind prelungirea măsurii de constrângere sub formă de arest preventiv față de Vladimir Platon (f. d. 10).

Este de remarcat că, deși încheierea menționată este datată cu 23 noiembrie 2011, din conținutul acestei rezultă că măsura de constrângere sub formă de arest preventiv aplicată lui Vladimir Platon la 27 octombrie 2011 a fost prelungită pe o perioadă de încă 30 zile, aceasta urmând să expire la 25 decembrie 2011.

Prin urmare, este evident că încheierea prin care a fost respins demersul procurorului privind prelungirea măsurii de constrângere sub formă de arest preventiv față de Vladimir Platon conține o eroare ce ține de data adoptării ei.

Or, însuși reprezentantul procuraturii în ședința de judecată a primei instanțe a menționat că prelungirea termenului de arest în privința lui Vladimir Platon a fost solicitată la 23 decembrie 2011 pentru efectuarea unei expertize în complex, după efectuarea expertizei în comisie și tot la 23 decembrie 2011, judecătorul de instrucție, prin încheiere, a respins acest demers (f. d. 58).

Astfel fiind, se atestă că instanța de apel eronat a apreciat materialul probator atașat la dosar, specificând că la materialele dosarului nu se regăsește o probă ce ar confirma că mandatul de arest a fost prelungit cu încă 30 zile, adică până la 25 decembrie 2011.

Respectiv, este incontestabil că Vladimir Platon, s-a aflat sub arest preventiv o perioadă de 56 zile și nu o perioadă de 30 zile, după cum a reținut instanța de apel, or, conform art. 123 alin. (6) CPC, faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

Față de cele expuse, în speță este evident că acțiunile întreprinse de organele de urmărire penală în privința lui Vladimir Platon și anume, aflarea acestuia sub urmărirea penală mai bine de 2 ani și 5 luni, precum și aplicarea față de dânsul a măsurii de constrângere sub formă de arest preventiv pe un termen de 56 zile, i-au adus acestuia atingerea demnității sale umane, suferind stare de stres, circumstanță indispensabilă suferințelor morale, ca urmare, fiindu-i încălcat și dreptul la libertate și siguranță garantat prin art. 5 al Convenției Europene pentru apărarea Drepturilor omului și a Libertăților Fundamentale.

Ca consecință, având în vedere că răspunderea pentru prejudiciul moral are un caracter compensator care urmează a fi determinat de către instanța judecătorească, reieșind din circumstanțele concrete ale cauzei, ținându-se cont de persoana reclamantului și de măsura în care această compensație poate să-i aducă satisfacție, având în susținere și prevederile art. 1423 Cod civil, art. 11 al Legii nr. 1545, instanța de recurs constată că suma de 20000 lei reprezintă o sumă rezonabilă, care va acorda o evaluare pertinentă daunelor compensatoare, fiind în corespundere cu caracterul și gravitatea suferințelor psihice suportate de către Vladimir Platon în urma acțiunilor ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii și ale instanțelor de judecată.

În aceeași ordine de idei, urmează a fi admisă și cerința lui Vladimir Platon, privind încasarea salariului ratat în sumă de 6084 lei pentru perioada de 56 zile, perioadă în care acesta s-a aflat sub arest preventiv, or, încasarea de către instanța de apel a sumei de 3042 lei pentru perioada de 26 zile se constată a fi eronată.

La acest segment se va reține informația Biroului de Statistică al RM privind câștigul salarial mediu lunar al unui lucrător din economia națională în anul 2011, care constituia suma de 3042 lei, perioadă în care Vladimir Platon nu a avut posibilitatea de a se prezenta la serviciu din cauza aplicării arestului ilegal în perioada 25 octombrie 2011 - 23 decembrie 2011 (f. d. 32).

Totodată, instanța de recurs constată ca întemeiată soluția instanței de recurs cu privire la admiterea parțială a cerinței lui Vladimir Platon cu privire la încasarea sumelor de 10000 lei și 2000 Euro suportate pe parcursul examinării cauzei penale, încasând suma de 5000 lei.

Or, conform bonului de plată seria EO nr. 933951 din 03 noiembrie 2011 (f. d. 13), se atestă că de la Vladimir Platon a fost încasată doar suma de 5000 lei pentru asistență juridică, alte cheltuieli nefiind probate prin probe veridice și concludente ce ar permite instanței de judecată încasarea integrală a sumelor solicitate.

Aici se va stabili ca întemeiată și reținerea instanței de apel precum că din conținutul dispozitivului hotărârii Judecătorei Criuleni din 03 iulie 2014 (f. d. 14), nu rezultă destinația sumelor de 5000 lei și 2000 Euro încasate de la Vladimir Platon în beneficiul lui Ion Gavriiliuc.

Prin urmare, nu au suport afirmațiile recurentului Vladimir Platon că sumele încasate prin hotărârea menționată constituie cheltuielile pentru serviciile de asistență juridică pe cauza prin care a fost tras ilegal la răspundere penală.

De altfel, nici argumentul recurentului Vladimir Platon cu privire la faptul că instanța de apel neîntemeiat a respins și solicitarea lui cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 1000 lei, ce ține de acordarea asistenței juridice în cauza dată, este lipsit de suport.

Asta deoarece la materialele pricinii este anexată o copie a bonului de plată nr. 675512 (f. d. 33), pe când dovada achitării sumei pentru acordarea asistenței juridice în cauză urmează a fi confirmată prin originalul bonului de plată.

Pe cale de consecință, în raport cu argumentele enunțate în favoarea recursului declarat de Vladimir Platon, instanța de recurs consideră necesar de a respinge recursul declarat de Ministerul Justiției al RM.

Față de cele ce preced, fiind cert că circumstanțele pricinii au fost constatate de către instanțele de judecată ierarhic inferioare, nefiind necesară verificarea suplimentară a altor dovezi, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, de a admite recursul declarat de Vladimir Platon, de a casa parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe în partea acțiunii lui Vladimir Platon cu privire la încasarea prejudiciului moral și prejudiciului material cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor de judecată și de a pronunța în partea dată o nouă hotărâre prin care a admite în parte cerința dată. În rest de menținut decizia instanței de apel.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a), b) art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Se admite recursul declarat de Vladimir Platon.

Se casează parțial decizia Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2015 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vladimir Platon împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului material și prejudiciului moral cauzat prin tragerea ilegală la răspundere penală și a cheltuielilor de judecată ce țin de acordarea asistenței juridice, și anume în partea cerinței cu privire la încasarea prejudiciului moral și prejudiciului material și în această parte se emite o nouă hotărâre prin care:

Se admite parțial acțiunea lui Vladimir Platon împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la încasarea prejudiciului moral și material cauzat prin

acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor de judecată.

Se încasează din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul lui Vladimir Platon cu titlu de prejudiciu moral cauzat suma de 5000 (cinci mii) lei.

Se încasează din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul lui Vladimir Platon cu titlu de prejudiciu material suma de 6084 (șase mii optzeci și patru) lei.

În rest, decizia Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2015 se menține.
Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Ala Cobăneanu